

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 126

32e jaargang

23 mei 1989

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
89/C 126/01	Ecu	1
89/C 126/02	Bericht van inleiding van een nieuw onderzoek van anti-dumpingmaatregelen betreffende de invoer van kegellagers van oorsprong uit Japan	2
89/C 126/03	Resultaten van de inschrijvingen (communautaire voedselhulp)	2
	<hr/>	
	<i>II Voorbereidende besluiten</i>	
	Economisch en sociaal Comité	
	Zitting van februari 1989 (vervolg en slot)	
89/C 126/04	Advies van het Economisch en Sociaal Comité over de sociale grondrechten in de Europese Gemeenschap	4

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (1)

22 mei 1989

(89/C 126/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank con.	43,5802	Peseta	130,017
Belgische en Luxemburgse frank fin.	43,7249	Escudo	171,624
Duitse mark	2,08234	US-dollar	1,03393
Gulden	2,34723	Zwitserse frank	1,86056
Pond sterling	0,656256	Zweedse kroon	6,99351
Deense kroon	8,10963	Noorse kroon	7,48514
Franse frank	7,04469	Canadese dollar	1,23813
Lire	1507,83	Oostenrijkse schilling	14,6508
Iers pond	0,778269	Finse mark	4,62891
Griekse drachme	176,461	Yen	147,232
		Australische dollar	1,39494
		Nieuwzeelandse dollar	1,74268

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(1) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2626/84 (PB nr. L 247 van 16. 9. 1984, blz. 1).
Beschikking 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).
Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).
Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).
Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).
Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Bericht van inleiding van een nieuw onderzoek van anti-dumpingmaatregelen betreffende de invoer van kegellagers van oorsprong uit Japan

(89/C 126/02)

Voorafgaande procedure

Na een klacht die was ingediend door de bedrijfstak van de Gemeenschap en een daaropvolgend onderzoek dat door de Commissie van 1 oktober 1983 tot en met 31 maart 1984 werd verricht, zijn bij Verordening (EEG) nr. 1739/85⁽¹⁾ definitieve anti-dumpingrechten op kegellagers van oorsprong uit Japan ingesteld. De rechten liepen uiteen van 1,2 tot en met 45,0 %.

Produkt

In bovengenoemde procedures betrof het steeds alle soorten kegellagers, samenstellingen van een konische ring en konische rollen daaronder begrepen, vallende onder GN-code 8482 20 00.

Verzoek om een nieuw onderzoek

In december 1988 ontving de Commissie een verzoek om een nieuw onderzoek, ingediend door de Federatie van Europese verenigingen van lagerfabrikanten (Febma) namens producenten van de Gemeenschap die vrijwel de gehele productie van kogellagers in de Gemeenschap vertegenwoordigen, met de bedoeling dat aanzienlijk hogere anti-dumpingrechten zouden worden ingesteld.

Redenen voor het verzoek

Volgens het verzoek zijn de gewijzigde omstandigheden gebaseerd op bewijsmateriaal waaruit een hogere normale waarde in het land van oorsprong, lagere prijzen bij uitvoer naar de Gemeenschap en een toegenomen schade als gevolg van de dumping blijken.

Met betrekking tot die dumping hebben de klagers de normale waarde vastgesteld op basis van zowel de werkelijk in Japan betaalde of te betalen prijzen als de samengestelde waarde. Wat de binnenlandse prijzen betreft hebben de klagers hun bewering gegrond op de Japanse prijzen van de betrokken produkten en hiervan de in Japan toegekende gemiddelde kortingen afgetrokken. Wat de samengestelde waarde betreft zijn de berekeningen gegrond op de produktiekosten zoals deze door de meest efficiënte producenten van kegellagers in de Gemeenschap zijn verstrekt, vermeerderd met een marge van 20 % voor verkopen, administratieve en algemene uitgaven en een winstmarge van 6 %. Met betrekking tot de prijzen bij uitvoer geldt dat deze door de indieners van de klacht waren samengesteld op basis van de prijzen waartegen de ingevoerde produkten voor het eerst aan onafhankelijke kopers werden doorverkocht, naar behoren aangepast om rekening te houden met alle tussen invoer en wederverkoop voorvallende kosten.

Op deze grondslag liggen de gestelde dumpingmarges aanzienlijk hoger dan werd aangenomen in Verordening (EEG) nr. 1739/85.

De klagers stellen verder dat, ondanks de geldende maatregelen, aan de bedrijfstak van de Gemeenschap blijkomstige schade wordt berokkend die onlangs zelfs nog sterk is toegenomen. Deze schade bestaat voornamelijk

uit een aanmerkelijke uitholling van de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap welke geweten wordt aan druk op de prijzen en aan prijsonterschieden als gevolg van invoer met dumping uit Japan.

Onder deze omstandigheden hebben de indieners van de klacht afdoende aangetoond dat de bedrijfstak van kogellagers van de Gemeenschap nog ernstigere schade zal ondervinden met verdere negatieve gevolgen voor de winstgevendheid, en dat Verordening (EEG) nr. 1739/85 derhalve ontoereikend is gebleken.

Procedure

Na overleg is de Commissie tot de slotsom gekomen dat er voldoende bewijsmateriaal is om de inleiding van een procedure te rechtvaardigen en zij is overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad⁽²⁾ met een onderzoek begonnen. De belanghebbende partijen kunnen hun standpunt schriftelijk kenbaar maken; de bekende betrokken partijen waaraan een vragenlijst werd gezonden kunnen dit meer in het bijzonder doen door beantwoording van de lijst en door levering van het nodige bewijsmateriaal. De Commissie zal voorts de partijen die daar bij het mededelen van hun standpunt om verzoeken, in de gelegenheid stellen dit standpunt mondeling toe te lichten mits zij kunnen aantonen dat zij door het resultaat van deze procedure waarschijnlijk worden getroffen.

Overeenkomstig artikel 15, lid 3, van genoemde verordening blijven de thans geldende maatregelen hangende het resultaat van het onderzoek van kracht.

Dit bericht wordt gepubliceerd overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 1, onder a), van bovengenoemde verordening.

Tijdslimiet

Alle inlichtingen en argumenten in verband met deze zaak betreffende de beschuldiging van toegenomen dumping en de hieruit voortvloeiende schade, alsmede verzoeken om standpunten mondeling toe te lichten, kunnen schriftelijk worden gericht aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Directoraat-generaal Buitenlandse Betrekkingen Afdeling I/C/2, Wetstraat 200, B-1049 Brussel⁽³⁾, binnen een termijn van hoogstens 30 dagen na de publicatie van dit bericht of, indien dit later is, na de datum waarop de begeleidende brief bij bovenbedoelde vragenlijst is ontvangen. De ontvangst van deze brief wordt geacht plaats te vinden zeven dagen na de datum van verzending.

Indien de gevraagde gegevens en argumenten niet in gepaste vorm binnen de bovengenoemde tijdslimiet worden ontvangen kunnen de instanties van de Gemeenschap, overeenkomstig artikel 7, lid 7, onder b), van Verordening (EEG) nr. 2423/88, voorlopige of definitieve conclusies trekken.

⁽¹⁾ PB nr. L 209 van 2. 8. 1988, blz. 1.

⁽²⁾ Telex 21877 COMEU B; telefax (32-2) 235 65 05.

⁽¹⁾ PB nr. L 167 van 27. 6. 1985, blz. 3.

Resultaten van de inschrijvingen (communautaire voedselhulp)

(89/C 126/03)

Overeenkomstig artikel 9, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 2200/87 van de Commissie van 8 juli 1987 tot vaststelling van algemene voorschriften voor de beschikbaarstelling in de Gemeenschap van producten voor levering als communautaire voedselhulp (PB nr. L 204 van 25. 7. 1987, blz. 1)

16 mei 1989

Verordening (EEG) nr.	Actie nr.	Partij	Begunstigde	Produkt	Hoeveelheid (ton)	Leveringsstadium	Aantal inschrijvers	Opdrachtnemer	Toewijzingsprijs (ecu/ton)
1094/89	544/89	A	NGO/Peru	BLT	35	EMB	3	n.t. (!)	n.t. (!)
	710/88 68/89	B	Djibouti	BLT	3 000	DEB	10	G. & P. Lévy, Parijs (F)	207,99
1095/89	5/89	A	WVP/Ethiopië	SU	676	EMB	3	Rionda, Londen (VK)	338,46
	6/89	B	WVP/Ethiopië	SU	824	EMB	3	Mutual Aid, Antwerpen (B)	338,45
	1/89	1	WVP/Mozambique	SU	300	EMB	3	Mutual Aid, Antwerpen (B)	338,58

n.t.: De levering werd niet toegewezen.

(!) Verordening (EEG) nr. 1094/89 (tweede inschrijving geannuleerd).

BLT: zachte tarwe.

FBLT: meel van zachte tarwe.

CBL: langkorrelige volwitte rijst.

CBM: halflangkorrelige volwitte rijst.

CBR: rondkorrelige volwitte rijst.

BRI: breukrijst.

FHAF: havervlokken.

MAI: maïs.

SU: suiker.

SOR: sorgho.

DUR: harde tarwe.

GDUR: gries van harde tarwe.

FMAI: maïsmeel.

GMAI: maïsgries.

LENP: volle-melkpoeder.

LEP: magere-melkpoeder.

LEPv: gevitamineerd magere-melkpoeder.

BO: butteroil.

B: boter.

HOLI: olijfolie.

HCOLZ: geraffineerde koolzaadolie.

HPALM: gedeeltelijk geraffineerde palmolie.

HTOUR: geraffineerde zonnebloemolie.

DEB: franco loshaven, lossing inbegrepen.

DEN: franco loshaven, lossing niet inbegrepen.

EMB: franco laadhaven.

DEST: franco bestemming.

II

(Voorbereidende besluiten)

ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Advies van het Economisch en Sociaal Comité over de sociale grondrechten in de Europese Gemeenschap

(89/C 126/04)

Het Comité is in een brief van de heren Delors en Marin d.d. 9 november 1988 verzocht, zijn gedachten te laten gaan over de mogelijke inhoud van een zogenaamd communautair handvest van sociale grondrechten.

De Voltallige Vergadering heeft tijdens haar vergadering van 24 november 1988 besloten, overeenkomstig artikel 17 van het Reglement van Orde een sub-comité in het leven te roepen om de werkzaamheden op dit gebied voor te bereiden. Dit sub-comité heeft op 8 februari 1989 een ontwerp-advies opgesteld op basis van het rapport van de heer Staedelin, rapporteur, en de heer Vassilaras, co-rapporteur.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 263e zitting (vergadering van 22 februari 1989) het volgende advies uitgebracht, dat met 135 stemmen vóór en 22 stemmen tegen, bij 8 onthoudingen, is goedgekeurd:

I. Grondslagen van het „sociale Europa”

1. Het Economisch en Sociaal Comité is van oordeel dat de tenuitvoerlegging van de Europese Akte een Europese eenheid in economische en sociale zin impliceert, die mede stoelt op de ontwikkeling van de arbeidsverhoudingen; daarom betuigt het nogmaals zijn steun aan de totstandbrenging van één grote interne markt, waarin economie, handel, ambacht en diensten versterkt moeten worden en tevens de gemeenschappelijke grondslagen voor een groter welzijn van alle burgers moeten worden gelegd. Bovendien moet hierin de werkloosheid sterk worden teruggedrongen, het beleid ter bescherming van de consument worden ontwikkeld en het milieu worden beschermd.

Sociale grondrechten voor de Europese burger kunnen slechts worden gerealiseerd in een vrije, democratische en vreedzame samenleving waarin alle personen in maatschappelijk opzicht gelijkelijk gerespecteerd worden en geen discriminatie op grond van geslacht, ras, taal, nationaliteit, godsdienst, politieke overtuiging of anderszins voorkomt. Alleen dan kunnen mensen zich persoonlijk ontplooien en daadwerkelijk aan de politieke, economische, sociale en culturele organisatie van de maatschappij deelnemen.

In dit deel van de wereld bestaat een traditie van cultuur, democratie en vrijheid, kortom een bepaalde levensstijl, die niet voor een andere visie ingeruild kan worden.

Daarom is het Comité er verheugd over dat het door de Commissie gevraagd is, na te gaan welke sociale grondrechten naar zijn mening in dit „Europa zonder grenzen” gewaarborgd zouden moeten worden.

Het geven van een alomvattend en nauwkeurig antwoord op dit verzoek zou echter gelijkstaan met het opstellen van een Europese grondwet of een stelsel van fundamentele rechten. Een dergelijke taak is bijzonder boeiend, maar kan niet in enkele weken uitgevoerd worden.

2. Aangezien het Economisch en Sociaal Comité om een advies gevraagd is dat, luidens de bewoordingen van de desbetreffende brief van de heren Delors en Marin, een „duidelijke boodschap” zou moeten bevatten „over de toekomst van de Gemeenschap en over de fundamentele waarden die deze voornemens is te bevorderen”, vindt het daarom dat het zich in feite dient te beperken tot de bestudering van drie aspecten van deze problematiek:

- a) de waarborging van de „fundamentele waarden” in de zin van sociale rechten in het communautaire rechtstelsel;
- b) de sociale aspecten van de interne markt;
- c) de sociale dialoog binnen de Europese Gemeenschap.

3. In ruime zin begrepen en tegen de achtergrond van een alomvattende aanpak van het sociaal beleid betreffen de sociale grondrechten niet alleen:

- de verschillende bevolkingsgroepen, met name de kwetsbaarste categorieën (gehandicapten, migranten, (etnische) minderheden, randgroeperingen, bejaarden, enz.);
- alle categorieën van de maatschappij en de beroepsbevolking (onder andere werknemers, managers, zelfstandigen, beoefenaars van vrije beroepen, ambtenaren, ambachtslieden en gepensioneerden);

— alle bedrijfstakken (landbouw, industrie, handel, diensten, coöperaties, enz.);

— de verschillende bedrijfstakken, het midden- en kleinbedrijf en de coöperaties,

maar ook de consumenten, het milieu en het verenigingsleven.

4. Deze sociale grondrechten behoren tevens tot de rechten die in het kader van het „Europa van de burgers” erkend dienen te worden en die, meer in het algemeen, de waarden beschermen die eigen zijn aan de Europese samenleving. Zij hebben betrekking op de verschillende aspecten van het leven van de Europese burger, zoals recht op werk, recht op een bestaansminimum en op een behoorlijk pensioen, mogelijkheid om onderwijs te volgen, voorlichting, vorming en belangenbehartiging van de consument, rechten van het gezin en rechten op cultureel gebied, gezondheids- en milieubescherming, vrijheid om in alle EG-landen te wonen, te werken, zich te verenigen, iets te ondernemen, een betrekking in loondienst of een vrij beroep uit te oefenen en te studeren. Al deze rechten zijn reeds eerder door het Comité naar voren gebracht ⁽¹⁾.

5. Gezien de bewoordingen waarin de raadpleging is gesteld en de gestelde termijn, wil het Comité voorlopig echter vooral zijn aandacht richten op sociale grondrechten die speciaal van belang zijn in verband met de inwerkingtreding van de Europese Akte en de met de totstandkoming van de interne markt verbonden nieuwe en specifieke behoeften. Het behoudt zich het recht voor, op een later tijdstip zijn standpunt ten aanzien van de andere grondrechten te bepalen.

II. 1992: Bescherming van de sociale grondrechten

1. Het Comité staat weliswaar positief tegenover de totstandkoming van de interne markt, maar het is altijd van mening geweest dat het economisch en het sociaal beleid gecoördineerd moeten worden. Daarom dienen, naast maatregelen op industrieel, financieel, fiscaal, landbouw- en handelsgebied, volgens het Comité maatregelen op sociaal terrein te worden genomen.

2. Het Comité heeft ook altijd op het standpunt gestaan dat de sociale grondrechten niet door de totstandkoming van de interne markt opnieuw in het gedrang mogen komen en dat het een van de grondbeginselen van de Europese Gemeenschap is dat zij zich verplicht, het welzijn van alle burgers op een hoger peil te brengen en de sociaal-economische samenhang binnen de Gemeenschap te versterken ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Zie in dit verband het advies over de sociale ontwikkeling in 1987 (PB nr. C 208 van 18. 8. 1988).

⁽²⁾ Zie onder andere de volgende adviezen: Advies „Voor het succes van de Europese Akte” (PB nr. C 180 van 8. 7. 1987); de jaarlijkse adviezen over de economische situatie en de sociale toestand; het advies en het informatief rapport over de „Sociale aspecten van de interne markt” (PB nr. C 356 van 31. 12. 1987 en CES 225/87 fin).

3. De interne markt mag niet slechts op een vrijhandelszone neerkomen. De nagestreefde Europese integratie heeft namelijk pas zin en bestaansrecht als hierdoor de levensomstandigheden en arbeidsvoorwaarden van alle bevolkingsgroepen verbeterd worden.

4. Deze benadering is onlangs bevestigd in de conclusies van de Europese Raad van Hannover en die van Rhodos, waarin respectievelijk het volgende wordt gesteld:

— „(. . .) dat de grote ongedeelde markt, door het wegnemen van de hinderpalen voor de groei, de beste vooruitzichten biedt voor het bevorderen van de werkgelegenheid en het verhogen van de algemene welvaart in de Gemeenschap, zulks ten voordele van al haar onderdanen.” (Hannover);

— „De verwezenlijking van één markt mag niet worden gezien als een doel op zich; met dit beleid wordt een breder doel nagestreefd dat erop gericht is een ieder een maximum aan welzijn te waarborgen overeenkomstig de traditie van sociale vooruitgang die inherent is aan de geschiedenis van Europa.”;

— „Deze traditie van sociale vooruitgang moet waarborgen dat alle burgers, ongeacht hun beroep, in staat zijn daadwerkelijk en direct de vruchten te plukken die worden verwacht van de grote markt als factor van economische groei en als het doeltreffendste middel ter bestrijding van de werkloosheid.” (Rhodos).

5. Zoals het Comité heeft gesteld in de resolutie die het op 23 november 1988 heeft goedgekeurd, moet „de voltooiing van de binnenmarkt — absoluut noodzakelijk indien Europa in de wereld de plaats wil innemen die hem toekomt — (. . .) het mogelijk maken, een leef- en ontwikkelingsmodel te bewaren en te bevorderen waarin de Europese burger

— bij het streven naar maatschappelijke rechtvaardigheid de vrijheid wordt gegarandeerd die nodig is om het particulier initiatief te beschermen en collectieve initiatieven te ontplooiën;

— uitzicht op een geleidelijke en evenwichtige toename van werkgelegenheid, welvaart en welzijn krijgt;

— zich beschermd weet door de realiteit van een in sociaal-economisch opzicht samenhangend Europa” ⁽³⁾.

6. Het Comité stelt vast dat de sociale partners en regeringen op verschillende internationale niveaus overeenstemming hebben bereikt over de vraag hoe sociale grondrechten gedefinieerd moeten worden, onder andere in de Verenigde Naties, de IAO, de Raad van Europa en de OESO. Daarom dienen ten spoedigste ook binnen de ruimte van één interne markt bepaalde sociale rechten in de Lid-Staten te worden verankerd, zodat een samen-

⁽³⁾ CES 1267/88.

hangend en onderling vervlochten geheel kan worden verkregen dat deel uitmaakt van het gemeenschappelijk erfgoed van de Lid-Staten.

7. Het is derhalve niet de bedoeling, nieuwe voorschriften te creëren; beoogd wordt allereerst te kijken naar de reeds bestaande en op andere niveaus geaccepteerde regels en deze vervolgens te definiëren door middel van rechten die op de nieuwe, uit de totstandkoming van de interne markt voortvloeiende behoeften afgestemd zijn en voor een soepel functioneren hiervan kunnen zorgen. Het toepassingsgebied daarvan dient zodanig te zijn dat alle sociale en economische bevolkingsgroepen en alle categorieën werknemers in de gehele Gemeenschap door de sociale grondrechten beschermd worden.

8. Het Comité acht het niet nodig dat het gehele sociale beleid in Europese wetgeving verwerkt wordt, maar is wel van oordeel dat op basis van de bestaande sociale verworvenheden die het resultaat zijn van de op de diverse terreinen opgedane ervaring sociale grondrechten moeten worden vastgelegd, waarbij de nationale verscheidenheid binnen de Gemeenschap gerespecteerd dient te worden.

9. Wil men bewerkstelligen dat de sociale ontwikkeling in de Europese Gemeenschap gelijke tred houdt met de economische ontwikkeling, dan dient een reeks „fundamentele sociale waarborgen” ⁽¹⁾ te worden vastgelegd, zodat de Gemeenschap er beter voor kan zorgen dat de burgerrechten worden uitgebreid en correct worden toegepast ⁽²⁾ en tevens wordt voorkomen dat het bestaan van uiteenlopende situaties tot concurrentievervalsing leidt.

10. Lid-Staten, beroepsgroepen, bedrijven en dienstensector blijven in principe zelf bevoegd om, door middel van nationale wetgeving en/of collectieve onderhandelingen, te bepalen hoe de door de Europese Gemeenschap erkende grondbeginselen en rechten concreet in de praktijk moeten worden gebracht.

11. Het Comité acht het van groot belang dat de sociale dialoog — met het oog op de uitwerking van raamovereenkomsten — op alle niveaus, met behoud van de autonomie van de sociale partners, uitgebouwd wordt.

12. Alle werknemers, ongeacht aard en kenmerken van hun arbeidsverhouding, dienen het recht te krijgen om met hun werkgevers collectief te onderhandelen op alle niveaus, met name op het niveau van bedrijven, concerns, beroepsgroepen, bedrijfstakken, regio's en Lid-Staten.

13. In alle Lid-Staten van de Europese Gemeenschap bestaat een min of meer gelijk sociaal model. Dit berust op de volgende elementen:

1. de respectieve rol van overheid en collectieve onderhandelingen op het gebied van de erkenning van de sociale grondrechten, waardoor een basispakket van normen wordt vastgesteld waarvan niet mag worden afgeweken;
2. de respectieve rol van overheid en collectieve onderhandelingen ter bescherming van de werknemers door middel van, onder meer, basisnormen voor arbeidsvoorwaarden en arbeidsduur, garantie van de lonen, en veiligheid en hygiëne, alsmede de rol van de Lid-Staten inzake bescherming van de rechten van de consumenten en van het milieu;
3. erkenning van
 - de vrijheid van vakvereniging (van zowel werknemers als werkgevers);
 - collectieve onderhandelingen als belangrijkste element bij het regelen van de arbeidsverhoudingen;
 - de mogelijkheid tot vertegenwoordiging van de werknemers in het bedrijf, hetzij in gekozen organen, hetzij door afgevaardigden van vakbonden.

III. Verwezenlijking van het Europees „sociaal model”

1. Waarborging van de fundamentele beginselen in de zin van sociale rechten in het communautaire rechtstelsel

Het Economisch en Sociaal Comité dient zijn advies begin 1989 uit te brengen. Het lijkt hem daarom de meest productieve werkmethode, een opsomming van door alle Lid-Staten te waarborgen beginselen en grondrechten op sociaal gebied te geven. Ter voorkoming van lange en vruchteloze discussies waardoor de gestelde termijn in het gedrang zou kunnen komen en de maatschappelijke consensus kan worden verstoord, beveelt het Comité de EG-instellingen aan, ervoor te zorgen dat deze fundamentele beginselen en rechten zodanig worden geïnterpreteerd en afgebakend dat de reeds in andere instrumenten van internationaal sociaal recht ⁽³⁾ vervatte normen in acht worden genomen.

Het Comité verklaart nog eens, veel belang te hechten aan de autonomie van de sociale partners en aan het recht van de Lid-Staten zelf wetten op sociaal gebied uit te vaardigen.

Het is niet de bedoeling nieuwe instrumenten uit te denken, maar het gaat erom de reeds bestaande fundamentele sociale waarborgen op te nemen in het rechtstelsel van de Europese Gemeenschap, met alle daaraan inherente supranationale kenmerken. Daarom wordt bij de hierna volgende opsomming van gewaarborgde principes

⁽¹⁾ Doc 6736/87 (perscommuniqué 85), verklaring van de Raad Arbeid en sociale zaken d.d. 26 mei 1987.

⁽²⁾ PB nr. C 208 van 8. 8. 1988, punt 3.4.

⁽³⁾ De lijst van de voornaamste instrumenten en de titels van de hierna genoemde documenten zijn als bijlage bij deze tekst opgenomen. Onder A. en B. van hfdst. III worden ook verschillende internationale instrumenten vermeld die nog niet door alle Lid-Staten zijn goedgekeurd; op die manier kan voor een bepaald recht nl. naar reeds bestaande internationale instrumenten verwezen worden.

of rechten telkens verwezen naar bestaande internationale overeenkomsten.

A. *Algemene normen*

- recht op sociale bescherming voor alle bevolkingsgroepen (**IAO**: Overeenkomsten nrs. 102, 118, 121, 128, 130 en 157; **Raad van Europa**: Europees Sociaal Handvest, artikelen 12 en 13; Europese Code inzake sociale zekerheid; Protocol bij de Europese code inzake sociale zekerheid; Europees Verdrag inzake sociale zekerheid; Toegevoegd Protocol bij het Sociaal Handvest, artikel 4; **VN**: Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, artikel 9);
- recht op bijstand, veiligheid en bescherming van de gezondheid van alle bevolkingsgroepen (**IAO**: Overeenkomsten nrs. 81, 115, 120, 129, 139, 148, 155 en 161; **Raad van Europa**: Sociaal Handvest, artikelen 3 en 11; Europese Code inzake sociale zekerheid, artikelen 31 tot en met 38; Protocol bij de Europese code inzake sociale zekerheid; Toegevoegd Protocol bij het Sociaal Handvest, artikelen 3 en 4; **VN**: Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, artikel 12);
- recht op onderwijs (**Raad van Europa**: Aanvullend Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, artikel 2; **VN**: Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, artikelen 6, 13, 14 en 15);
- recht op bescherming van de privacy en van de persoonlijke integriteit, met name bij gebruik van informatica en gegevensbestanden (**Raad van Europa**: Verdrag tot bescherming van personen ter zake van de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens);
- recht op bescherming van de persoonlijke eigendom en omschrijving van de sociale verplichtingen hiervan (**Raad van Europa**: Aanvullend Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, artikel 1);
- recht op gelijke kansen, gelijke behandeling en afschaffing van alle vormen van discriminatie (**IAO**: Overeenkomsten nrs. 100, 111 en 156; **Raad van Europa**: Sociaal Handvest, artikel 1, tweede lid en artikel 4, derde lid, Toegevoegd Protocol bij het Sociaal Handvest, artikel 1; **VN**: Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, artikel 2, tweede lid, en artikelen 3 en 7);
- recht van moeders en kinderen en van het gezin op wettelijke en economische bescherming (**IAO**: Overeenkomst nr. 103; **VN**: Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, artikel 10; **Raad van Europa**: Sociaal Handvest, artikelen 16 en 17);
- rechten van gepensioneerden (**Raad van Europa**: Toegevoegd Protocol bij het Sociaal Handvest, artikel 4);
- recht van werknemers, producenten en consumenten om zich vrij te verenigen ten einde coöperaties of op het solidariteitsbeginsel gebaseerde onderlinge waarborgmaatschappijen op te richten (**IAO**: Aanbeveling nr. 127; **VN**: Resolutie nr. 2459 (20. 12. 1968) inzake de rol van coöperaties in de sociaal-economische ontwikkeling);
- recht van consumenten op bescherming van hun gezondheid, op objectieve voorlichting over economische aangelegenheden en over de kwaliteit van producten, en op vrije keuze van goederen en diensten (**VN**: Richtsnoeren voor de bescherming van de consument — 1985);
- recht op milieubescherming (**IAO**: Overeenkomst nr. 148 en Aanbeveling nr. 156; **Raad van Europa**: Sociaal Handvest, artikel 11);
- recht op behoud van het cultuurbezit (**Raad van Europa**: Europees Cultureel Verdrag en Verdrag tot behoud van het architectonisch erfgoed van Europa).

B. *Normen inzake arbeidsverhoudingen, arbeidsmarkt en arbeidsvoorwaarden*

(mede voor ambachtslieden, managers en zelfstandigen, voor zover hierbij betrokken)

- recht van zowel werknemers als werkgevers om zicht te verenigen met inbegrip van het recht op de gebruikmaking van collectieve acties (**IAO**: Overeenkomsten nrs. 87 en 135; **Raad van Europa**: Sociaal Handvest, artikel 5 en artikel 6, vierde lid; Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden artikel 11; **VN**: Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, artikel 8);
- recht om zich te organiseren en collectief te onderhandelen (**IAO**: Overeenkomsten nrs. 98, 151 en 154; **Raad van Europa**: Sociaal Handvest, artikel 6, tweede lid);
- Verbod op en afschaffing van gedwongen arbeid (**IAO**: Overeenkomsten nrs. 29 en 105; **VN**: Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, artikel 6; **Raad van Europa**: Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, artikel 4);
- recht op vrijheid van beroepskeuze en beroepsuitoefening en op een in vrije onderhandelingen overeengekomen arbeidscontract;
- recht op inspraak bij de vaststelling van de arbeidsvoorwaarden (**IAO**: Aanbevelingen nrs. 94, 113 en 129; **Raad van Europa**: Toegevoegd Protocol bij het Sociaal Handvest, artikel 3);

- recht op een in vrije onderhandelingen overeengekomen loon (IAO: Overeenkomsten nrs. 94 en 95; Raad van Europa: Sociaal Handvest, artikel 4; VN: Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, artikel 7);
 - recht op basis- en voortgezette beroepsopleiding en bijscholing (IAO: Overeenkomsten nrs. 140, 142 en 159; Raad van Europa: Sociaal Handvest, artikelen 7, 9, 10 en 15; Toegevoegd Protocol bij het Sociaal Handvest, artikel 1; VN: Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, artikel 6);
 - recht op bescherming van kinderen die arbeid verrichten (IAO: Overeenkomst nr. 138; Raad van Europa: Sociaal Handvest, artikel 7);
 - recht van werknemers op voorlichting en raadpleging op besluitvormingsniveau, ten aanzien van met name de invoering van nieuwe technologieën en veranderingen met gevolgen voor de ondernemingsstructuur, de organisatie van de produktie en de werkgelegenheid (IAO: Overeenkomst nr. 154 en Aanbeveling nr. 113; Raad van Europa: Sociaal Handvest, artikel 6, eerste en tweede lid; Toegevoegd Protocol bij het Sociaal Handvest, artikel 2);
 - recht op bescherming van de werknemers in geval van individueel of collectief ontslag (IAO: Overeenkomst nr. 158; Raad van Europa: Sociaal Handvest, artikel 4, vierde lid);
 - recht op analoge waarborgen, met name wat betreft de mogelijkheid om, in geval van deeltijdarbeid, tijdelijk werk of andere arbeidsvormen, door cao's of beroepsovereenkomsten beschermd te worden en premie te betalen aan en uitkeringen te ontvangen uit hoofde van het sociale-zekerheidsstelsel (VN: Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, artikel 2, tweede alinea; IAO: Overeenkomsten nrs. 29, 87, 98, 100, 105 en 111; Raad van Europa: Sociaal Handvest, artikelen 5 en 6);
 - recht op jaarlijkse vakantie (IAO: Overeenkomst nr. 132; Raad van Europa: Sociaal Handvest, artikel 2, derde lid; VN: Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, artikel 7);
 - recht op wekelijkse rusttijd (IAO: Overeenkomsten nrs. 14 en 106; Raad van Europa: Sociaal Handvest, artikel 2, vijfde lid);
 - recht op de bescherming van veiligheid en gezondheid op de werkplek (IAO: Overeenkomsten nrs. 102, 121, 155 en 161; Raad van Europa: Sociaal Handvest, artikel 3; Europese Code inzake sociale zekerheid, artikelen 31 tot en met 38; Toegevoegd Protocol bij het Sociaal Handvest, artikelen 3 en 4; VN: Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, artikel 7);
 - recht op bescherming in geval van ziekte (IAO: Overeenkomsten nrs. 102, 118, 121, 130 en 157; Raad van Europa: Sociaal Handvest, artikelen 12 en 13; Europese Code inzake sociale zekerheid; Protocol bij de Europese code inzake sociale zekerheid; Europees Verdrag inzake sociale zekerheid; Toegevoegd Protocol bij het Sociaal Handvest, artikel 4);
 - recht op kosteloze arbeidsbemiddeling (IAO: Overeenkomsten nrs. 88 en 96; Raad van Europa: Sociaal Handvest, artikel 1, derde lid).
- ## 2. De sociale aspecten van de interne markt
- In verband met de juridische waarborgen, dient in de tweede plaats de problematiek van de sociale aspecten van de interne markt aan bod te komen. Zulks beantwoordt aan de noodzaak, twee doelstellingen te combineren die met elkaar samenhangen, namelijk:
- a) het streven niet te tornen aan de in de Lid-Statens bestaande verscheidenheid op het vlak van arbeids- en sociale-zekerheidswetgeving en van de wijze waarop in ieder land de arbeidsverhoudingen geregeld zijn, voor zover deze met het Europees „sociaal model“ overeenkomen;
 - b) de noodzaak om gemeenschappelijke regels vast te stellen.
- Via het uitwerken van instrumenten van Gemeenschapsrecht, waarin flexibiliteit, overleg en decentralisatie onaangetast worden gelaten, dienen voorschriften te worden goedgekeurd betreffende sociale waarborgen die onontbeerlijk zijn voor een evenwichtige verwezenlijking van de interne markt. Doel hiervan is de risico's van oneerlijke concurrentie te vermijden en, met het oog op de versterking van de sociaal-economische samenhang binnen de Europese Gemeenschap, een geleidelijke aanpassing van de arbeidsvoorwaarden en van de directe en indirecte sociale lasten mogelijk te maken in die economische sectoren waarvoor de totstandkoming van de interne markt gevolgen heeft. In dit verband kan gewezen worden op de voorstellen en opmerkingen die in het advies en het informatief rapport over de sociale aspecten van de interne markt zijn geformuleerd⁽¹⁾.
- Krachtens artikel 118 A van de Europese Akte zijn de EG-instellingen overigens verplicht, wettelijke maatregelen te nemen met betrekking tot het arbeidsmilieu, en met name hygiëne, veiligheid en gezondheid op de werkplek. Deze gebieden vallen volgens het Comité dan ook thans onder de bevoegdheid van de Europese Gemeenschap. Het verzoekt de Commissie daarom met spoed op dit vlak de nodige uitvoeringsmaatregelen uit te werken, die de Raad vervolgens dient goed te keuren. Hierbij moet erop gelet worden dat het niet slechts de bedoeling

(1) PB nr. C 356 van 31. 12. 1987, en CES 225/87 fin.

is, de bestaande situatie in de gehele Europese Gemeenschap gelijk te trekken, maar ook om vooruitgang te boeken.

Wil de interne markt succes hebben, dan dienen onder andere met spoed instrumenten op de volgende gebieden te worden goedgekeurd:

- ontslag en misbruik van atypische grensoverschrijdende arbeidsvormen ⁽¹⁾;
- recht op voorlichting en overleg in geval van herstructurering of fusie van ondernemingen;
- toepassing van de van kracht zijnde sociale wetten en cao's bij het gunnen van openbare aanbestedingen.

3. Het consumentenbeleid in de interne markt

Analoog aan de sociale aspecten heeft de Europese interne markt ook met het consumentenbeleid samenhangende aspecten. Hoezeer het Comité zich ook in verscheidene adviezen heeft geschaard achter de wijze waarop de Commissie een interne markt voor levensmiddelen en consumptiegoederen tot stand wil brengen, toch dringt het er met nadruk op aan dat door middel van EG-voorschriften de veiligheid en de bescherming van de consument, de kwaliteit van de produkten, de bescherming tegen misleiding, alsook de voorlichting, vorming en advisering van de consumenten worden gewaarborgd.

4. De sociale dialoog binnen de Europese Gemeenschap

De functie van de sociale dialoog binnen de Gemeenschap is, in een voortdurend en snel veranderende industriële en economische samenleving, uitdrukking te geven aan beide al eerder genoemde doelstellingen: intact laten van de nationale verscheidenheid en vaststellen van gemeenschappelijke regels. Het Comité wijst er nogmaals op dat het veel waarde hecht aan deze sociale dialoog, die op bedrijfstakniveau, de sector openbare diensten inbegrepen, zal moeten worden uitgebouwd, en het verzoekt de Commissie haar inspanningen ter uitvoering van artikel 118 B van het Verdrag voort te zetten. Doel hiervan is onder andere, voor zover mogelijk tot Europese raamovereenkomsten en cao's te komen.

Het is noodzakelijk dat aan alle maatschappelijke kringen, met name consumentenorganisaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en coöperaties, de mogelijkheid wordt geboden om onderhandelingen te voeren, en in het algemeen naar behoren te functioneren; de vertegenwoordigers van de belangrijkste economische en sociale sectoren dienen namelijk telkens in een adequaat kader bij een en ander te worden betrokken.

⁽¹⁾ Zie het initiatiefadvies van het Comité over grensoverschrijdende arbeidsmarktproblemen (PB nr. C 95 van 11. 4. 1988).

IV. De tenuitvoerlegging van de sociale grondrechten

Het Comité vindt dat de instrumenten waarmee de fundamentele sociale grondrechten van de Europese burger gewaarborgd moeten worden niet een uit het klassieke internationaal sociaal recht afkomstige benaming (zoals handvest, verdrag, overeenkomst of pact) zouden moeten krijgen. Anders zou het lijken of het sociaal beleid van de EG bij de voltooiing van de interne markt slechts van secundair belang wordt geacht ⁽²⁾.

Volgens het Comité dienen de in het Verdrag vastgelegde instrumenten en procedures gebruikt te worden om de eerbiediging van de sociale grondrechten in de rechtstelsels van de Lid-Staten te waarborgen en om de voor het goed functioneren van de interne markt benodigde sociale maatregelen ten uitvoer te leggen. Dit dient in nauwe samenwerking met de vertegenwoordigers van de sociale partners te gebeuren. Het instrument waarmee de sociale grondrechten gewaarborgd dienen te worden, zou vóór eind 1989 goedgekeurd moeten worden; de voor het soepel functioneren van de interne markt benodigde sociale maatregelen dienen volgens een vast rooster ten uitvoer te worden gelegd, waarbij de in verband met de totstandkoming van de interne markt gestelde termijnen in het oog moeten worden gehouden.

De met dit advies overeenkomende bepalingen mogen geen afbreuk doen aan de bepalingen van nationaal recht, van cao's en van verdragen die van kracht zijn of worden, indien deze de betrokken personen meer bescherming bieden.

Zonder te willen vooruitlopen op de nog voor te stellen modaliteiten voor de definiëring en tenuitvoerlegging van de sociale grondrechten, vindt het Comité dat het, als vertegenwoordiger bij uitstek van de sociale en economische kringen, de opdracht dient te krijgen jaarlijks na te gaan welk gevolg aan de ter zake vast te stellen maatregelen zal zijn gegeven.

Gedaan te Brussel, 22 februari 1989.

*De Voorzitter
van het
Economisch en Sociaal
Comité*
A. MASPRONE

⁽²⁾ Dit zou in tegenspraak zijn met de conclusies van de Raad van sociale zaken d.d. 22 Juni 1984 over de sociale ruimte, waarin het volgende gesteld wordt: „De Gemeenschap zal haar economische eenheid tegenover de internationale concurrentie niet kunnen versterken als zij niet tegelijkertijd ook haar sociale eenheid versterkt. Het sociale beleid moet derhalve worden ontwikkeld op het niveau van de Gemeenschap, evenals het economische, monetaire en industriële beleid.” (PB nr. C 175 van 4. 7. 1984).

*BIJLAGE I***Lijst met titels van de voornaamste reeds door de Verenigde Naties, de IAO en de Raad van Europa goedgekeurde instrumenten van internationaal sociaal recht****VN**

- Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten — Goedgekeurd op 16 december 1966 en in werking getreden op 3 januari 1976.
- Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie jegens de vrouw — Goedgekeurd op 18 december 1979 en in werking getreden op 3 september 1981.
- Internationaal Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie — Goedgekeurd op 21 december 1965 en in werking getreden op 4 januari 1969.

IAO**Verdragen**

- 14 — Wekelijkse rusttijd (industrie) (1921)
- 26 — Vaststelling minimumlonen (1928)
- 29 — Gedwongen arbeid (1930)
- 44 — Uitkeringen aan werklozen (1936)
- 81 — Arbeidsinspectie (1947)
- 87 — Vrijheid tot het oprichten van vakverenigingen en bescherming van het vakverenigingsrecht (1948)
- 88 — Diensten voor de werkgelegenheid (1948)
- 89 — Nachtelijke arbeid (vrouwen) (1948)
- 90 — Nachtelijke arbeid van jongeren in de industrie (1948)
- 94 — Arbeidsbepalingen (overheidsopdrachten) (1949)
- 95 — Bescherming van het loon (1949)
- 98 — Recht zich te organiseren en collectief te onderhandelen (1949)
- 100 — Gelijke beloning van mannen en vrouwen (1951)
- 102 — Sociale zekerheid (minimumnormen) (1952)
- 103 — Bescherming van het moederschap (herzien) (1952)
- 105 — Afschaffing van gedwongen arbeid (1957)
- 106 — Wekelijkse rusttijd (handel en kantoren) (1957)
- 111 — Discriminatie in beroep en beroepsuitoefening (1958)
- 115 — Beveiliging tegen straling (1960)
- 118 — Gelijkheid van behandeling (sociale zekerheid) (1962)
- 120 — Hygiëne (handel en kantoren) (1964)
- 121 — Prestaties bij arbeidsongevallen en beroepsziekten (1964)
- 122 — Werkgelegenheidspolitiek (1964)
- 129 — Arbeidsinspectie in de landbouw (1969)
- 130 — Geneeskundige verzorging en uitkeringen bij ziekte (1969)
- 132 — Vakantie met behoud van loon (herzien) (1970)

- 135 — Vertegenwoordiging van de werknemers (1971)
- 138 — Minimumleeftijd (1973)
- 139 — Beroepskanker (1974)
- 140 — Betaald scholings- en vormingsverlof (1974)
- 142 — Ontwikkeling van menselijke hulpbronnen (1975)
- 143 — Migrerende werknemers (1975)
- 144 — Tripartiete raadplegingsprocedures (1976)
- 148 — Werkmilieu (luchtverontreiniging, lawaai en trillingen) (1977)
- 151 — Arbeidsvoorwaarden in de openbare dienst (1978)
- 154 — Collectieve onderhandeling (1981)
- 155 — Veiligheid en gezondheid op het werk (1981)
- 156 — Arbeiders met gezinsverantwoordelijkheid (1981)
- 157 — Behoud van rechten op het gebied van sociale zekerheid (1982)
- 158 — Beëindiging van het dienstverband (1982)
- 159 — Beroepsrevalidatie en werkgelegenheid van gehandicapten (1983)
- 161 — Geneeskundige diensten op de werkplek (1985)

Aanbevelingen

- 94 — Samenwerking in het bedrijf (1952)
- 113 — Overleg op industrieel en nationaal niveau (1960)
- 129 — Communicatie in het bedrijf (1967)
- 156 — Bescherming van werknemers tegen beroepsrisico's in het werkmilieu als gevolg van luchtverontreiniging, lawaai en trillingen

Raad van Europa

- Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden — Ondertekend op 4 november 1950 en in werking getreden op 3 september 1953.
- Europees Sociaal Handvest — Goedgekeurd op 18 oktober 1961 en in werking getreden op 26 februari 1965.
- Europees Cultureel Verdrag — Ondertekend op 19 december 1954 en in werking getreden op 5 mei 1955.
- Europese Code inzake sociale zekerheid en Protocol bij de Europese Code inzake sociale zekerheid — Goedgekeurd op 16 april 1964 en in werking getreden op 17 maart 1968.
- Europees Verdrag inzake sociale zekerheid en Aanvullende Overeenkomst voor de toepassing van het Europees Verdrag inzake sociale zekerheid — Goedgekeurd op 14 december 1972 en in werking getreden op 1 maart 1977.
- Verdrag tot bescherming van personen ter zake van de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens — Goedgekeurd op 28 januari 1981 en in werking getreden op 1 oktober 1985.
- Europees Verdrag inzake de rechtspositie van de migrerende werknemer — Goedgekeurd op 24 november 1977 en in werking getreden op 1 mei 1983.
- Verdrag tot behoud van het architectonisch erfgoed van Europa — Goedgekeurd op 3 oktober 1985 en in werking getreden op 1 december 1987.
- Toegevoegd Protocol bij het Europees Sociaal Handvest — Goedgekeurd op 5 mei 1988; nog niet in werking getreden.

BIJLAGE II

De volgende wijzigingsvoorstellen (waarvóór een kwart van de stemmen is uitgebracht) zijn tijdens de discussies verworpen.

Paragraaf III.1, titel

De woorden „in het communautaire rechtsstelsel” schrappen.

Uitslag van de stemming

Stemmen vóór: 38

Stemmen tegen: 91

Onthoudingen: 17

Paragraaf III.1, derde alinea, vierde regel

„Europese Gemeenschap” vervangen door „Lid-Staten”.

Toelichting

Het gaat in de voorafgaande alinea's om de verwerking van normen uit internationale overeenkomsten en andere documenten in de nationale wetgevingen. In de voorafgaande alinea wordt nog eens op de autonome wetgevende bevoegdheid van de Lid-Staten gewezen. De woorden „Europese Gemeenschap” zou de verkeerde indruk kunnen wekken, dat de internationale vastgelegde normen eerst in een soort EG-handvest moeten worden neergelegd.

Uitslag van de stemming

Stemmen vóór: 37

Stemmen tegen: 96

Onthoudingen: 6

BIJLAGE III

Uitslag van de stemming over het advies in zijn geheel

De volgende aanwezige c.q. vertegenwoordigde leden hebben vóór het advies gestemd:

dames/heren

ALEXOPOULOS	KAZAZIS
AMATO	KIRCHFELD
ARENA	KITSIOS
ARETS	KRÖGER
ATAIDE FERREIRA	LAKA MARTIN
BAZIANAS	LANDABURU
BELTRAMI	LAPPAS
BENTO GONÇALVES	LARSEN
BERETTA	LAUR
BLESER	LIVERANI
BODDY	LÖW
BOS	LUCHETTI
BREDIMA SAVOPOULOU	LUSTENHOUSER
BREYIANNIS	MADDOCKS
BRIGANTI	MAINETTI
BROICHER	MANTOVANI
BURNEL	MARGALEF MASIA
LOBO BRANDÃO R. CAL	MARGOT
CALVET CHAMBON	MARVIER
CARROLL	MATTEOLI
CAVAZZUTI	MEYER-HORN
CEBALLO HERRERO	MORALES
CEYRAC	MORSELLI
CHRISTIE	MUHR
CLAVEL	MULLER
COLLAS	MUÑIZ GUARDADO
ALVES CONDE	MURPHY
CORTOIS	NIELSEN B.
VAN DAM	NIELSEN P.
DASSIS	NIERHAUS
DELHOMENIE	NIEUWENHUIZE
DELLA CROCE	NOORDWAL
DE TAVERNIER	NUGEYRE
DONCK	ORSI
DOS SANTOS	PARDON
DRAGO	PELLETIER
DRILLEAUD	PETERSEN
DROULIN	PETROPOULOS
VAN EECKERT	POLYZOS
ELSTNER	PROENÇA
EULEN	PROUMENS
FLUM	QUEVEDO ROJO
FORGAS	RAFTOPOULOS
FRANDI	RAMAEKERS
FREEMAN	RANGONI-MACHIAVELLI
FRESI	RIBIERE
GAYETOT	ROLÃO GONÇALVES
GERMOZZI	ROMOLI
GEUENICH	ROSEINGRAVE
GLESNER	SAÏU
GÓMEZ MARTÍNEZ	SALMON
GREDAL	SANTILLÁN CABEZA
GREEN	SCHADE POULSEN
HAAS	SCHMITZ
HAGEN	SCHOEPGES
HILKENS	SERRA CARRACCILO
HÖRSKEN	SILVA
HOUTHUYS	SMITH A. R.
HOVGAARD JAKOBSEN	SMITH L. J.
JASCHICK	SOLARI
JENKINS	SPIJKERS
KAARIS	STAEDELIN

De volgende aanwezige c.q. vertegenwoordigde leden hebben vóór het advies gestemd (vervolg):

TIEMANN
TUKKER
VALLEJO CALDERÓN
VANDENBROUCKE
VASSILARAS
VELASCO MANCEBO

VERCELLINO
VIDAL
VLASSOPOULOS
YVERNEAU
ZUFIAUR NARVAIZA

De volgende aanwezige c.q. vertegenwoordigde leden hebben tegen het advies gestemd:

dames/heren

APARICIO BRAVO
BERNASCONI
BLACK
CAMPBELL
DECAILLON
DODD
FLATHER
GARDNER
GIACOMELLI
HANCOCK
MACHADO VON TSCHUSI

MORELAND
NETO da SILVA
de NORMANN
POETON
RIERA MARSÀ
ROBINSON
SPEIRS
STORIE-PUGH
TELLES
TIXIER
WHITWORTH

De volgende aanwezige c.q. vertegenwoordigde leden hebben zich van stemming onthouden:

dames/heren

ASPINALL
BAGLIANO
CORELL AYORA
ETTY

MOURGUES
PRONK
ROUZIER
STRAUSS

COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES

TRANSITION EDUCATION FOR THE '90s

Social Europe — Supplement 1/88

This report contains an overview of the Second European Community Programme on Transition, covering:

- the social, economic and educational challenges to which the Programme was a response (Chapter 1),
- the responses made in the 30 Pilot Projects (Chapters 2–6), and
- policy conclusions and recommendations for education policy-makers and practitioners (Chapters 6 & 7).

72 pp.

Published in: DE, EN, FR.

Catalogue number: CE-NC-88-001-EN-C

ISBN: 92-825-8253-1

Price (excluding VAT) in Luxembourg:

ECU 5.10 — IRL 4 — UKL 3.60 — USD 6.10 — BFR 220

OFFICE FOR OFFICIAL PUBLICATIONS OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
L-2985 Luxembourg

ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE

THE ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE SUPPORTS THE REMOVAL
OF FISCAL FRONTIERS

The Economic and Social Committee voted by a very large majority in favour of the harmonization of indirect taxation as from 1 January 1993. The approval of this fiscal package proposed by the Commission is in keeping with the stands taken by the Committee in this area over the last 10 years. While giving its approval the Committee made various requests for clarification, specific suggestions and comments of a technical nature the significance of which will not be lost on those who are required to implement and apply the decisions taken by the Community in one of the areas which most directly affect the citizens and economic operators of Europe.

75 pp.

Published in: ES, DE, EN, FR, IT.

Catalogue number: EX-99-88-011-EN-C

Price (excluding VAT) in Luxembourg:

ECU 5.50 — IRL 4.20 — UKL 3.50 — USD 6.50 — BFR 250

OFFICE FOR OFFICIAL PUBLICATIONS OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
L-2985 Luxembourg